

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/565/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613208481
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613208481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členiek JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v právnej veci navrhovateľky V. Ď., T.. X.X.XXXX, H. D. N., Y. XXX/XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom v Košiciach, Ľudová 14, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa a.s. so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, právne zastúpenému JUDr. Gabrielom Gulbišom - advokátom, so sídlom v Košiciach, Boženy Němcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.09.2013, č.k. 8C/159/2013-101 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume, 67,88 eur a tieto zaplatiť Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Rybár s.r.o. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice, sp. zn. 2C/3289/2012 zo dňa 19.01.2012. Povolil odklad vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku, a to do právoplatného ukončenia konania vedeného pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2C/3289/2012. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 263,68 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, § 53 ods. 4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 40 ods. 1 písm. c), § 40 ods. 2, § 41 ods. 1 a § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a § 39 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, je dôvodná. Poistná zmluva, uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 14.11.2008, o nároku z ktorej rozhodoval rozhodcovský súd, je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže v nej žalovaná ako poisťovateľ konala v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra a žalobkyňa je spotrebiteľ, ktorý uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Žalobkyňa pri uzatváraní predmetnej poistnej zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, pričom pri spotrebiteľských zmluvách je charakteristické, že sa uzatvárajú opakovane, s veľkým počtom zákazníkov, na vopred pripravených predtlačенých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť ich obsah. Týka sa to aj predmetnej zmluvy, nakoľko poistná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačенom tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobcu. Súd prvého stupňa uzavrel, že žalobkyňa sa predmetným konaním domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu

neplatnej rozhodcovskej doložky. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa názoru súdu prvého stupňa je skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodoval rozhodcovský súd je totiž súčasťou Všeobecných poisťných podmienok (ďalej len „VPP“). Konkrétne rozhodcovská doložka bola zakotvená v čl. XV. VPP s názvom Rozhodcovské konanie v Osobitných dojednaniach. Tieto sa stali súčasťou dlhého neprehľadného textu, písaného malými písmenami, ktorý splynul s ostatnými podmienkami, uvedenými vo VPP. Táto rozhodcovská doložka tak spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a jej cieľom bolo dosiahnuť, aby všetky prípadné spory medzi zmluvnými stranami boli prejednané výlučne pred rozhodcom a tým znemožnila voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. V tej súvislosti poukázal aj na Smernicu Rady č. 93/13/EHS, ktorá uvádza niektoré nekalé podmienky vo svojej prílohe a poukázal na písm. q/ bod 1 tejto prílohy. Rozhodcovská doložka podľa názoru súdu prvého stupňa je v zmysle § 54 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, teda je neplatná. Nakoľko rozhodcovská doložka nútila spotrebiteľa podrobiť sa v prípade sporu výlučne rozhodcovskému konaniu je v rozpore aj s dobrými mravmi a aj z tohto dôvodu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vzhľadom na tieto závery súd prvého stupňa konštatoval, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej doložke, preto rozhodcovský rozsudok s poukazom na citované zákonné ustanovenia zrušil. K námietke žalovanej, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, súd prvého stupňa uviedol, že samotná tá skutočnosť, že bola zakomponovaná v Osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré žalobkyňa samostatne podpísala, a ktoré sú oddelené od ostatných poisťných podmienok ešte neznamená, že žalobkyňa sa skutočne mala možnosť s týmito podmienkami aj oboznámiť. VPP, ale aj Osobitné zmluvné dojednania sú písané malými písmenami, obsahujú množstvo právnickej terminológie a je nemožné, aby žalobca ako priemerný spotrebiteľ mal možnosť si ich prečítať a aby pochopil ich text v tak krátkej dobe, bez možnosti sa s nimi riadne vopred oboznámiť. Navyše tieto boli podpísané žalobcom spolu s poisťnou zmluvou v deň jej uzatvorenia. Žalovaná nepreukázala tvrdenie, že žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť odmietnuť podpísať rozhodcovskú doložku, bez toho, aby tým bol dotknutý zmluvný vzťah. Táto skutočnosť nevyplýva ani zo zmluvy ani z VPP a ani z Osobitných zmluvných dojednaní. Podľa názoru súdu prvého stupňa neplatnosť rozhodcovskej doložky spôsobuje aj tá skutočnosť, že subjekt, ktorý má rozhodovať v rozhodcovskom konaní, je oprávnený určiť výlučne žalovaná. Aj táto skutočnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ žalovaná poukazovala na 19. odôvodnenie Smernice 93/13/EHS, súd prvého stupňa uzavrel, že toto možno aplikovať iba na poisťné vzťahy a nie na časť poisťných zmlúv a VPP, ktoré obsahujú zmluvné dojednania o rozhodcovskej doložke. Poisťná zmluva v časti týkajúcej sa podmienok rozhodcovskej doložky podlieha preskúmaniu súdu v zmysle smernice, ale aj v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe všetkých týchto záverov súd prvého stupňa návrhu žalobcu vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

Pokiaľ žalobkyňa žiadala o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku s poukazom na § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. súd prvého stupňa uzavrel, že tento návrh je opodstatnený. V konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku mala totiž žalobkyňa úspech, avšak rozhodnutie dosiaľ nie je právoplatné. Tým sú podľa názoru súdu prvého stupňa splnené predpoklady povolenia odkladu vykonateľnosti daného rozhodcovského rozsudku, nakoľko v opačnom prípade by mohlo dôjsť k nútenému vymáhaniu plnení z neho vyplývajúcich už v priebehu tohto konania. Odkladom vykonateľnosti sa predíde možnému navýšovaniu nákladov, ktoré by mohli vzniknúť prípadnou exekúciou rozhodcovského rozsudku.

Pokiaľ ide o trovy konania, súd prvého stupňa s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Tie priznal v zmysle § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhl., podanie žalobného návrhu podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. a účasť na pojednávaní podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl.) 3 x 60,07 eur. Ďalej priznal náhradu režijného paušálu podľa § 15 písm. a) vyhl. za tri úkony po 7,81 eur, spolu vo výške 23,43 eur, cestovné za cestu Košice - Spišská Nová Ves a späť vo výške 60,04 eur a náhradu straty času (§ 17 ods. 1 vyhl.) za 4 polhodiny po 13,01 eur, t.j. vo výške 52,04 eur. Spolu priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 263,68 eur.

Žalobkyňa bola pre toto konanie od súdnych poplatkov oslobodená v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a súd jej návrhu vyhovel, preto zaviazal na úhradu súdneho poplatku žalovanú v zmysle § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb., pričom výšku súdneho poplatku vyvodil podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 99,50 eur.

Proti tomuto rozsudku v spojení s opravným uznesením v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a),b),c),d), e), f) O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade úspechu žalovaná uplatnila trovy odvolacieho aj prvostupňového konania. Podľa názoru žalovanej rozhodcovská doložka, dojednaná medzi zmluvnými stranami je platná, pretože bola individuálne dojednaná. Bola upravená v Osobitných zmluvných dojednaniach č. 01/2007 k poisťnej zmluve, ktoré žalobkyňa slobodne a bez nátlaku podpísala. Okrem podpisu Osobitných dojednaní podpísala aj VPP, poisťnú zmluvu a Záznam o požiadavkách a potrebách klienta. Všetky tieto dokumenty podpísala. Za pochybenie súdu prvého stupňa považovala skutočnosť, že tento neprihliadol na to, že k zániku poistenia žalobkyne došlo dňa 11.12.2008 na základe žiadosti žalobkyne. Nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní tak predstavoval sumu zodpovedajúcu nákladom vynaloženým na uzavretie poistenia.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a uplatnil trovy odvolacieho konania. Dal do pozornosti rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/1/2012, 5Cdo/61/2012 a 6Cdo/13/2013, z ktorých odcitovala niektoré dôvody, týkajúce sa neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Podľa názoru žalobcu kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, že zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), f) O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

Rovnako nie je možné vyhovieť ani návrhu žalovanej na prerušenie konania do ukončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod Rvp 5052/2012, keďže pred ústavným súdom sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu a otázka, ktorá podľa žalovanej by mohla byť dôvodom prerušenia konania, bola súdnou praxou už vyriešená.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd môže prerušiť konanie, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa právnej teórie v tomto ustanovení zákon stanovuje, že predbežné otázky, t.j. právne otázky, ktoré nie sú samy predmetom občianskeho súdneho konania, ale od ktorých vyriešenia závisí rozhodnutie vo veci samej, si môže súd v civilnom konaní posúdiť sám, môže však aj prerušiť konanie, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Súd v civilnom konaní je viazaný rozhodnutiami uvedenými v ust. § 135 ods. 1 O.s.p.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, t. zn. prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a spomedzi

viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Odvolací súd v prejednávanej veci uzavrel, že sťažnosť žalovanej, podaná na ústavnom súde nie je konaním, ktoré by riešilo otázku, majúcu význam pre rozhodnutie a postup súdu v prejednávanej veci.

Sťažnosti žalovanej, prijaté Ústavným súdom SR na ďalšie konanie sa týkajú posudzovania odňatia práva na spravodlivý proces súdmi všetkých stupňov v rámci exekučného konania namietaného predovšetkým z dôvodu, že v rámci exekučného konania bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa so všeobecnými podmienkami žalovanej a z týchto bol vyvodený iný skutkový záver, aký z neho vykonal rozhodcovský súd. Oprávnenej nebola pritom daná možnosť vyjadriť sa k výsledkom takéhoto hodnotenia dôkazov. Ide preto o otázky, vyriešenie ktorých nie je pre toto konanie významné.

Odvolaciemu súdu sa v tejto súvislosti žiada dodať, že Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 38/2013-50 v obdobnej právnej veci bolo rozhodnuté o tom, že právo žalovanej porušené nebolo. Ústavný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zároveň konštatoval, že aj keď rozhodol vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 inak/opačne, resp. že v niektorých iných prípadoch návrhy sťažovateľky boli eventuálne prijaté na ďalšie konanie, toto opačné rozhodnutie možno bez ďalšieho považovať za ojedinelé a vybočujúce z inak konštantnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nevyhovел návrhu žalovanej na prerušenie konania.

Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, odvolací súd dospel k záveru, že tento je vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku, ale aj vo výroku o odložení vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15.04.2015 o 09.15 hod., č. dverí 212/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 10.04.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalovaná namieta odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), f) O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1, v konaní došlo k inej vade konania, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu alebo, žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nedošlo ani k vadám konania uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., resp. k iným vadám konania.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolacie námietky žalovanej nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správneému záveru o splnení zákonných podmienok pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z., lebo rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu je neplatná, keďže správne bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Súd prvého stupňa podrobne skutkové a právne závery odôvodnil, odvolací súd konštatuje ich správnosť a s týmito sa stotožňuje.

Nárok, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/3289/2012 z 19.1.2012 žalovaná opiera o zmluvné dojednanie, ktoré súvisí s poisťnou zmluvou, uzavretou medzi účastníkmi konania dňa 14.11.2008, ktorá je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, keďže napĺňa všetky znaky v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy. Vo vzťahu k odvolacím námietkam niet pochyb o tom, že poisťnú zmluvu uzavrela žalovaná, ktorá pri poskytovaní poistenia vystupovala v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalobkyňa vystupovala ako fyzická osoba, ktorá zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ. Súčasne išlo o štandardnú formulárovú zmluvu, keďže daný zmluvný vzťah sa riadil aj obsahom zmluvných dojednaní, obsiahnutých vo VPP, ktoré sa stali súčasťou zmluvy, a ktoré spĺňajú všetky znaky zmluvy formulárovej.

Preto súd prvého stupňa pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky túto správne skúmal aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa a správne uzavrel aj neprijateľnosť a tým aj neplatnosť preskúmvanej rozhodcovskej doložky.

V prejednávanej veci žalobca dôvodne spochybnil platnosť rozhodcovskej doložky, keďže táto nebola individuálne dojednaná a spôsobila nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Obč. zákonníka).

Rozhodcovská doložka, tak ako bola zakomponovaná vo VPP splynula totiž s ostatnými poisťnými podmienkami, jej obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a ani sa s ním dôsledne oboznámiť. Aj keď rozhodcovská doložka bola vo VPP zvýraznená v tabuľke a označená ako „Osobitné zmluvné dojednania“ možno jednoznačne uzavrieť, že fakticky splynula s ostatnými poisťnými podmienkami, keďže nasledovala ako pokračovanie predtlačeneho formulára v neprehľadnom texte, písanom drobným písmom, a tiež bola podpísaná v rovnaký deň ako VPP, preto správne uzavrel súd prvého stupňa, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Žalovaná v konaní nepreukázala ani tú skutočnosť, že žalobca mohol jej uzavretie vylúčiť, resp. zmeniť obsah tohto zmluvného dojednania, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalovanú (§53 ods. 3 Obč. zákonníka). Nemožno opomenúť ani tú rozhodujúcu skutočnosť, že výslovne v rozhodcovskej doložke bolo odkázané na čl. XV VPP, ktoré sa jednoznačne stali súčasťou poisťných podmienok.

Svojím obsahom a formou rozhodcovská doložka z dôvodov vyššie uvedených spôsobila nevyváženosť práv a na povinností zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a rozhodnutie a súčasne je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z.

S poukazom na tieto dôvody nie je dôvodom odvolacia námietka žalovanej, v ktorej súdu prvého stupňa vytýka, že sa nevyporiadal s jej vecnými námietkami. K tým súd prihliadne až v ďalšom konaní po právoplatnosti rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Pokiaľ žalovaná poukazuje na tú skutočnosť, že žalobkyňa slobodne Osobitné zmluvné dojednania podpísala, táto skutočnosť nebola v konaní spochybnená, avšak s poukazom na vyššie uvedené

nemožno vyvodiť iný záver ako ten, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a z týchto dôvodov podlieha kontrole neprijateľných zmluvných dojednaní súdom.

Odvolací súd sa zhoduje aj so záverom súdu prvého stupňa ohľadom spôsobu kreovania rozhodcovského súdu výlučne žalovanou, čo taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spotrebiteľa, keďže z obsahu rozhodcovskej doložky nevyplýva, ktorý rozhodcovský súd by mal prípadný rozhodcovský spor prejednať.

Pokiaľ ide o námietky žalovanej, týkajúce sa rozhodnutia Ústavného súdu SR 382/2013 zo dňa 10.7.2013, v tej súvislosti odvolací súd udáva, že sú mu známe aj iné uznesenia Ústavného súdu SR, ktorými boli sťažnosti odmietnuté (III. ÚS 433/2013-23, III. ÚS 455/2013-16, I. ÚS 675/2013-23 a iné).

Z dôvodov vyššie uvedených je aj úvaha súdu prvého stupňa o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vecne správna a v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. Možno sa len stotožniť aj s výrokom o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok z návrhu z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vrátane výroku o trovách konania a výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 eur, ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Neúspešná žalovaná nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnej žalobkyni patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 60,07 eur a režijný paušál vo výške 7,81 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 67,88 eur. V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. je neúspešná žalovaná povinná zaplatiť trovy právneho zastúpenia právnej zástupkyňi žalobkyne.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.